

slip aan het brood, of aan het moes, of aan den wijn, of aan de olie, of aan enige spijze, zal het heilig worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Neen.

14 En Haggai zeide: Indien iemand, die onrein is van een dood lichaam, iets van die dingen aanroert, zal het onrein worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Het zal onrein worden.

15 Toen antwoordde Haggai, en zeide: Alzo is dit volk, en alzo is deze natie voor Mijn aangezicht, spreekt de HEERE, en alzo is al het werk hunner handen; en wat zij daar offeren, dat is onrein.

16 En nu, stelt er toch ulieder hart op, van dezen dag af en opwaarts, eer er steen op steen gelegd werd aan den tempel des HEEREN;

17 Eer die *dingen* geschieden, kwam iemand tot den korenhoop van twintig *maten*, zo waren er *maar* tien; komende tot den wijnbak, om vijftig *maten* van de pers te scheppen, zo waren er *maar* twintig.

18 Ik sloeg ulieden met brandkoren, met honigdauw en met hagel, al^e het werk uwer handen; en gij *keerdet* u niet tot Mij, spreekt de HEERE. a Haggai 1:11.

19 Stelt er toch uw hart op, van dezen dag af en opwaarts; van den vier en twin-

tigsten dag der negende *maand* af, van den dag af, als het fundament aan den tempel des HEEREN is gelegd geworden, stelt er uw hart op.

20 Is er nog zaad in de schuur? Zelfs tot den wijnstok, en den vijgeboom, en den granaatappelboom, en den olijfboom, die niet gedragen heeft, die zal Ik van dezen dag af zegenen.

21 Het woord des HEEREN nu geschiedde ten tweeden male tot Haggai, op den vier en twintigsten der maand, zeggende:

22 Spreek tot Zerubbábel, den vorst van Juda, zeggende: Ik zal de hemelen en de aarde bewegen.

23 En Ik zal den troon der koninkrijken omkeren, en verdelgen de vastigheid van de koninkrijken der heidenen; en Ik zal den wagen omkeren, en die daarop rijden; en de paarden, en die daarop rijden, zullen nederstorten, een iegelijk in des anderen zwaard.

24 Te dien dage, spreekt de HEERE der heirscharen, zal Ik u nemen, o Zerubbábel, gij zoon van Sealthiél, Mijn knecht! spreekt de HEERE, en Ik zal u stellen, als een zegelring; want u heb Ik verkoren, spreekt de HEERE der heirscharen.

DE PROFEET ZACHARÍA

De Joden tot bekering vermaand

1 In de achtste maand, in het tweede jaar van Darius, geschiedde het woord des HEEREN tot Zacharíá, den zoon van Beréchja, den zoon van Iddo, den profeet, zeggende:

2 De HEERE is zeer vertoornd geweest tegen uw vadersen.

3 Daarom zeg tot hen: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Keert weder tot Mij, spreekt de HEERE der heirscharen, zo zal Ik weder tot ulieden keren, zegt de HEERE der heirscharen.

4 Weest niet als uw vadersen, tot dewelke de^e vorige profeten riepen, zeggende: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Bekeert u toch van uw boze wegen, en uw boze handelingen; maar zij hoorden niet, en zij luisterden niet naar Mij, spreekt de HEERE. a Jes. 31:6. Jer. 3:12. 18:11. Ezech. 18:30. Hos. 14:2.

5 Uw vadersen, waar zijn die? En de profeten, zullen zij in eeuwigheid leven?

6 Nochtans Mijn woorden en Mijn inzettingen, die Ik Mijn knechten, den profeten, geboden had, hebben zij uw vaders

niet getroffen? zodat zij wederkerende zeiden: Gelijk^d als de HEERE der heirscharen gedacht heeft ons te doen, naar onze wegen en naar onze handelingen, alzo heeft Hij met ons gedaan. a Klaagl. 1:18.

Het gezicht van den Man op het rode paard

7 Op den vier en twintigsten dag, in de elfde maand (die de maand Schebat is), in het tweede jaar van Darius, geschiedde het woord des HEEREN tot Zacharíá, den zoon van Beréchja, den zoon van Iddo, den profeet, zeggende:

8 Ik zag des nachts, en ziet, een Man rijdende op een rood paard, en Hij stond tussen de mirten, die in de diepte waren; en achter Hem waren rode, bruine en witte paarden.

9 En Ik zeide: Mijn Heere! wat zijn deze? Toen zeide tot mij de Engel, Die met mij sprak: Ik zal u tonen, wat deze zijn.

10 Toen antwoordde de Man, Die tussen de mirten stond, en zeide: Deze zijn het, die de HEERE uitgezonden heeft, om het land te doorwandelen.

11 En zij antwoordden den Engel des HEEREN, Die tussen de mirten stond, en zeiden: Wij hebben het land doorwandeld, en ziet, het ganse land zit en het is stil.

12 Toen antwoordde de Engel des HEEREN, en zeide: HEERE der heirscharen! hoe lang zult Gij U niet ontfermen over Jeruzalem, en over de steden van Juda, op welke Gij gram geweest zijt, deze zeventig jaren?

13 En de HEERE antwoordde den Engel, Die met mij sprak, goede woorden, troostelijke woorden.

14 En de Engel, Die met mij sprak, zeide tot mij: Roep uit, zeggende: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Ik ijver over Jeruzalem en over Sion met een groten ijver.

15 En Ik ben met een zeer groten toorn vertoornd tegen die geruste heidenen; want Ik was een weinig toornig, maar zij hebben ten kwade geholpen.

16 Daarom zegt de HEERE alzo: Ik ben tot

Jeruzalem wedergekeerd met ontfermingen; Mijn huis zal daarin gebouwd worden, spreekt de HEERE der heirscharen, en het richtsnoer zal over Jeruzalem uitgestrekt worden.

17 Roep nog, zeggende: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Mijn steden zullen nog uitgespreid worden vanwege het goede; want de HEERE zal Sion nog troosten, en Hij zal Jeruzalem nog verkiesen.

Het gezicht van de hoornen en de smeden

18 En ik hief mijn ogen op, en zag; en ziet, er waren vier hoornen.

19 En ik zeide tot den Engel, Die met mij sprak: Wat zijn deze? En Hij zeide tot mij: Dat zijn de hoornen, welke Juda, Israël en Jeruzalem verstrooid hebben.

20 En de HEERE toonde mij vier smeden.

21 Toen zeide ik: Wat komen die maken? En Hij sprak, zeggende: Dat zijn de hoornen, die Juda verstrooid hebben, zodat niemand zijn hoofd ophief; maar deze zijn gekomen om die te verschrikken, om de hoornen der heidenen neder te werpen, welke den hoorn verheven hebben tegen het land van Juda, om dat te verstrooien.

Het gezicht van den Man met het meetsnoer

2 Wederom hief ik mijn ogen op, en ik zag; en ziet, er was een Man, en in Zijn hand was een meetsnoer.

2 En ik zeide: Waar gaat Gij henen? En Hij zeide tot mij: Om Jeruzalem te meten; om te zien, hoe groot haar breedte, en hoe groot haar lengte wezen zal.

3 En ziet, de Engel, Die met mij sprak, ging uit; en een andere engel ging uit, Hem tegemoet.

4 En Hij zeide tot hem: Loop, spreek dezen jongeling aan, zeggende: Jeruzalem zal dorpsgewijze bewoond worden, vanwege de veelheid der mensen en der beesten, die in het midden derzelve wezen zal.

5 En Ik zal haar wezen, spreekt de HEERE, een vurige muur rondom; en Ik

- 5 Ik riep tot U, ik zaid': o HEER',
Gij zijt mijn toevlucht, sterkt' en eer.
Gij zijt, zolang ik leef, mijn deel,
mijn God, Wien ik mij aanbeveel.
- 6 Hoor mijn geschrei! 'k Ben uitgeteerd,
door mijn vervolgers overheerd.
Ai, help en red mij uit den nood,
want hunne macht is mij te groot.
- 7 Voer mij uit mijn gevangenis
tot roem Uws naams, die heerlijk is.
Dat mij 't rechtvaardig volk omring'
en vrolijk van Uw weldaân zing'.

PSALM 143

Dorisch

O HEER', wil mijn gebeden horen,
neig tot mijn smeken gunstig' oren.
Verhoor m', o Oppermajesteit,
om Uwe trouw, aan mij gezworen,
verhoor m' om Uw gerechtigheid!

- 2 Wil Uwen knecht, door schuld verslagen,
o HEER', niet voor Uw vierschaar dagen,
want niemand zal in dat gericht,
daar zelfs zijn hart hem aan moet klagen,
rechtvaardig zijn voor Uw gezicht!
- 3 Ik zie mijn ziel vervolgd door snoden;
ik zie, voor 's vijands haat gevloten,
mijn leven in het stof vertreên.
Ik lig helaas gelijk de doden,
omringd van nare duisterheên.
- 4 Dit overstelpt mijn geest met rouwe:
als ik mijn deerlijk lot beschouwe,
bezwijkt mijn afgefolterd hart.

- Gij weet, dat ik op U betrouwe,
algoede God, genees mijn smart.
- 5 Ik denk in 't midden der gevaren
nog aan Uw gunst van vroeger jaren.
Ik tracht Uw werken na te gaan:
o God, wie kan U evenaren?
Hoe heerlijk zijn Uw wonderdaân!
- 6 Ik hef mijn handen naar den hogen.
Mijn ziel is voor Uw alziend' ogen
gelijk een dor, een dorstig land,
dat sedert lang ligt uit te drogen,
verkwijnend in dien doodsden stand.
- 7 HEER', doe mij spoedig ademhalen,
wil mijn bezweken geest bestralen,
verberg m' Uw vriend'lijk aanschijn niet.
Ik zal eerlang ten grave dalen,
indien Gij mij geen bijstand biedt.
- 8 Laat mij Uw dierb're goedheid prijzen,
wanneer ik 't morgenlicht zie rijzen.
'k Betrouw op U in mijn ellend'.
Wil mij het ware heilspoor wijzen:
mijn ziel heeft zich tot U gewend.
- 9 O HEER', mijn toevlucht, hoor mij klagen:
verlos mij uit des vijands lagen,
red mij van hen, die mij vertreên.
Ik schuil in mijn benauwde dagen
bij U, mijn God, bij U alleen!
- 10 Leer mij, o God van zaligheden,
mijn leven in Uw dienst besteden,
Gij zijt mijn God, vat Gij mijn hand!
Uw goede Geest bestier' mijn schreden
en leid' mij in een effen land.
- 11 Laat Uwe gunst mij niet begeven,
schenk mij om Uwes naams wil leven.
Laat mijne ziel, die tot U schreit,
van haar benauwdheid zijn ontheven.
Red mij om Uw gerechtigheid!
- 12 Laat nooit mijns vijands wens gelukken!
Roer z' allen uit, die mij doen bukken.